

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 10. julija 2018*

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Direktiva 95/46/ES – Področje uporabe navedene direktive – Člen 3 – Osebnih podatki, ki jih zberejo člani verske skupnosti med svojim oznanjevanjem od vrat do vrat – Člen 2(c) – Pojem ‚zbirka osebnih podatkov‘ – Člen 2(d) – Pojem ‚upravljavec‘ – Člen 10(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah“

V zadevi C-25/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska) z odločbo z dne 22. decembra 2016, ki je na Sodišče prispela 19. januarja 2017, v postopku, ki ga je začel

Tietosuojavaltuutettu,

ob udeležbi

Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, T. von Danwitz (poročevalec), J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits in C. Vajda, predsedniki senatov, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, S. Rodin, F. Biltgen, sodniki, K. Jürimäe, sodnica, C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. novembra 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za tietosuojavaltuutettu R. Aarnio, agent,
- za Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta S. H. Brady, asianajaja, in P. Muzny,
- za finsko vlado H. Leppo, agentka,
- za češko vlado M. Smolek in J. Vlácil, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,

* Jezik postopka: finščina.

– za Evropsko komisijo P. Aalto, H. Kranenborg in D. Nardi, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 1. februarja 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(c) in (d) ter člena 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355) v povezavi s členom 10(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je začel tietosuojavaltuutettu (nadzornik za varstvo podatkov, Finska) v zvezi z zakonitostjo odločbe tietosuojalautakunta (komisija za varstvo podatkov, Finska), s katero je bilo Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta (verska skupnost Jehovovih prič, v nadaljevanju: skupnost Jehovovih prič) prepovedano, da zbira ali obdeluje osebne podatke med oznanjevanjem od vrat do vrat, če pri tem ne zagotovi spoštovanja pogojev, ki jih finska zakonodaja določa v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 10, 12, 15, 26 in 27 Direktive 95/46 je navedeno:
 - „(10) ker je namen nacionalne zakonodaje o obdelavi osebnih podatkov varovati temeljne pravice in svoboščine, predvsem pravico do zasebnosti, ki jo priznava člen 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin [podpisane 4. novembra 1950 v Rimu], pa tudi splošna načela zakonodaje Skupnosti; ker zato približevanje teh zakonodaj ne sme povzročiti zmanjšanja varstva, ki ga zagotavljajo, ampak mora imeti za cilj zagotovitev visoke ravni varstva v Skupnosti;
 - [...]
 - (12) ker morajo načela varstva veljati za kakršno koli obdelavo osebnih podatkov za vse osebe, katerih dejavnost ureja zakonodaja Skupnosti; ker je treba izključiti obdelavo podatkov, ki jo izvaja fizična oseba pri opravljanju dejavnosti, ki so izključno osebne ali domače, kakršno je dopisovanje in beleženje naslovov;
 - [...]
 - (15) ker ta direktiva zajema obdelavo takih podatkov samo, če je avtomatska ali če so obdelani podatki vsebovani ali nameravajo biti vsebovani v zbirki, ki je strukturirana skladno s posebnimi merili v zvezi s posamezniki, tako da omogoča enostaven dostop do tovrstnih osebnih podatkov;
 - [...]

- (26) ker se morajo načela varstva uporabljati za vse informacije v zvezi z določeno ali določljivo osebo; ker bi bilo treba za odločitev o tem, ali je oseba določljiva ali ne, upoštevati vsa sredstva, za katera se pričakuje, da jih bo uporabil bodisi upravljavec ali katera koli druga oseba za določitev take osebe; [...]
- (27) ker se mora varstvo posameznikov uporabljati za avtomatsko in za ročno obdelavo podatkov; ker obseg tega varstva dejansko ne sme biti odvisen od uporabljenih metod, sicer bi to ustvarilo resno tveganje za izogibanje izpolnjevanju obveznosti; ker kljub temu ta direktiva glede ročne obdelave zajema samo zbirke in ne nestrukturiranih zapisov; ker mora biti predvsem vsebina zbirk strukturirana v skladu s posebnimi merili glede posameznikov, tako da omogoča enostaven dostop do osebnih podatkov; ker lahko v skladu z opredelitvijo iz člena 2(c) razna merila za določanje sestavin strukturiranega niza osebnih podatkov in razna merila, ki urejajo dostop do takega niza, določi vsaka država članica; ker zapisi ali nizi zapisov, pa tudi njihove naslovnice, ki niso strukturirane v skladu s posebnimi merili, pod nobenim pogojem ne sodijo na področje uporabe te direktive“.

4 Člen 1(1) Direktive 95/46 določa:

„V skladu s to direktivo države članice varujejo temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb in predvsem njihovo pravico do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov.“

5 Člen 2 te direktive določa:

„V tej direktivi:

- (a) ‚osebni podatek‘ pomeni katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto;
- (b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ (‚obdelava‘) pomeni kakršen koli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje;
- (c) ‚zbirka osebnih podatkov‘ (‚zbirka‘) pomeni vsak strukturiran niz osebnih podatkov, ki je dostopen v skladu s posebnimi merili, bodisi da je centraliziran, decentraliziran ali razpršen na funkcionalni ali geografski podlagi;
- (d) ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov; kadar namene in sredstva obdelave določa nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti, lahko upravljavca ali posebna merila za njegovo imenovanje določi nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti;

[...]“

6 Člen 3 navedene direktive določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v celoti ali delno z avtomatskimi sredstvi in za drugačno obdelavo kakor z avtomatskimi sredstvi za osebne podatke, ki sestavljajo del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke.

2. Ta direktiva se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

- med dejavnostjo, ki ne sodi na področje uporabe zakonodaje Skupnosti, kot so tiste, opredeljene v naslovih V in VI Pogodbe o Evropski uniji, in v vsakem primeru v postopkih obdelave v zvezi z javno varnostjo, obrambo, državno varnostjo (vključno z gospodarsko blaginjo države, kadar se postopek obdelave nanaša na zadeve državne varnosti) in pri dejavnostih države na področju kazenskega prava,
- s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti.“

Finsko pravo

7 Direktiva 95/46 je bila v finsko pravo prenesena s henkilötietolaki (523/1999) (zakon o osebnih podatkih (523/1999), v nadaljevanju: zakon št. 523/1999).

8 Člen 2 tega zakona, naslovljen „Soveltamisala“ (področje uporabe), v drugem in tretjem odstavku določa:

„Ta zakon se uporablja za avtomatizirano obdelavo osebnih podatkov. Ta zakon se uporablja tudi za druge postopke obdelave osebnih podatkov, kadar so ti podatki zbirka osebnih podatkov ali del zbirke osebnih podatkov ali se zbirajo za to, da bi se iz njih naredila zbirka osebnih podatkov oziroma del zbirke osebnih podatkov.“

Ta zakon se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo posamezniki izključno za osebno uporabo ali za podobno običajno zasebno uporabo.“

9 Člen 3(3) zakona št. 523/1999 opredeljuje „zbirko osebnih podatkov“ kot „niz osebnih podatkov, ki je sestavljen iz informacij, ki so razvrščene po skupinah glede na svoj namen in ki se deloma ali v celoti obdelujejo z avtomatiziranimi postopki ali pa so organizirane po kartotekah, seznamih ali na drug primerljiv način, ki omogoča, da se lahko podatki o določenih osebah najdejo enostavno in brez pretiranih stroškov“.

10 V skladu s členom 44 tega zakona lahko komisija za varstvo podatkov na predlog nadzornika za varstvo podatkov prepove obdelavo osebnih podatkov, ki je v nasprotju s tem zakonom ali s predpisi in določbami, izdanimi na podlagi tega zakona, in zadevnim osebam odredi, naj v nekem roku odpravijo nezakolitost ali prenehajo ravnati malomarno.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11 Komisija za varstvo podatkov je 17. septembra 2013 na predlog nadzornika za varstvo podatkov sprejela odločbo, s katero je skupnosti Jehovovih prič prepovedala zbiranje ali obdelavo osebnih podatkov med oznanjevanjem od vrat do vrat, ki ga opravljajo njeni člani in pri katerem ni zagotovljeno spoštovanje zakonskih pogojev za obdelavo osebnih podatkov, ki so določeni v členih 8 in 12 zakona št. 523/1999. Komisija za varstvo podatkov je tej skupnosti na podlagi člena 44(2) tega zakona naložila tudi, naj v roku šestih mesecev poskrbi, da se za namene uporabe v okviru te skupnosti ne bodo več zbirali nikakršni osebni podatki, če pri tem ne bo zagotovljeno spoštovanje navedenih pogojev.

12 Komisija za varstvo podatkov je v obrazložitvi svoje odločbe ugotovila, da člani skupnosti Jehovovih prič z zbiranjem zadevnih podatkov obdelujejo osebne podatke v smislu navedenega zakona ter da so ta skupnost in njeni člani upravljavci teh podatkov.

- 13 Verska skupnost Jehovovih priče je pri Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) zoper to odločbo vložila tožbo. To sodišče je s sodbo z dne 18. decembra 2014 navedeno odločbo odpravilo z obrazložitvijo, da skupnost Jehovovih prič ni upravljavec osebnih podatkov v smislu zakona št. 523/1999 in da njena dejavnost ne pomeni nezakonite obdelave teh podatkov.
- 14 Nadzornik za varstvo podatkov je to sodbo izpodbijal pri Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska).
- 15 V skladu z ugotovitvami tega sodišča si člani skupnosti Jehovovih prič med oznanjevanjem od vrat do vrat delajo zapiske o obiskih pri osebah, ki jih ti člani ali navedena skupnost ne poznajo. Zbrani podatki naj bi med drugim obsegali ime in naslov obiskanih oseb ter podatke o njihovem verskem prepričanju in družinskih razmerah. Ti podatki naj bi bili zbrani v beležkah, da bi jih bilo mogoče najti za potrebe morebitnega poznejšega obiska, ne da bi zadevne osebe za to dale soglasje ali bile o tem obveščene.
- 16 Predložitveno sodišče ugotavlja tudi, da je dala skupnost Jehovovih prič svojim članom navodila glede beleženja teh podatkov, ki so vsebovana vsaj v eni od revij o oznanjevanju. Ta skupnost in njej pripadajoče župnije naj bi organizirale in usklajevale oznanjevanje od vrat do vrat, ki ga opravljajo njeni člani, zlasti s pripravo zemljevidov, na podlagi katerih naj bi bila posamezna območja razdeljena med člane, ki opravljajo to oznanjevanje, ter z vodenjem evidence o oznanjevalcih in o tem, koliko publikacij zadevne skupnosti so razdelili. Poleg tega naj bi župnije skupnosti Jehovovih prič izdale seznam oseb, ki so izrazile željo, da jih oznanjevalci ne obiskujejo več, osebne podatke s tega seznama, imenovanega „seznam prepovedi“, pa naj bi uporabljali člani te skupnosti. Nazadnje, skupnost Jehovovih prič naj bi v preteklosti svojim članom za zbiranje navedenih podatkov med oznanjevanjem dala na razpolago obrazce. Vendar naj bi se ti obrazci po priporočilu nadzornika za varstvo podatkov prenehali uporabljati.
- 17 Predložitveno sodišče ugotavlja, da skupnost Jehovovih prič trdi, da od oznanjevalcev ne zahteva, da zbirajo podatke, in da če podatke vseeno zberejo, ni seznanjenja niti z naravo teh podatkov – ki so navsezadnje le neuradni zapiski za osebno uporabo – niti o identiteti oznanjevalcev, ki so te podatke zbrali.
- 18 Kar zadeva potrebo po tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) meni, da je treba pri obravnavanju zadeve iz postopka v glavni stvari upoštevati pravico do varstva zasebnega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov na eni strani ter svobodo veroizpovedi in svobodo združevanja, ki sta zagotovljeni tako z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin kot s finsko ustavo, na drugi.
- 19 Predložitveno sodišče se nagiba k mnenju, da oznanjevanje od vrat do vrat, ki ga izvajajo člani verske skupnosti, kot je skupnost Jehovovih prič, ne spada med dejavnosti, ki so izvzete s področja uporabe Direktive 95/46 na podlagi njenega člena 3(2), prva alineja. Postavlja pa se vprašanje, ali je ta dejavnost popolnoma osebna ali domača v smislu člena 3(2), druga alineja, navedene direktive. V zvezi s tem naj bi bilo treba upoštevati dejstvo, da v tem primeru zbrani podatki niso le preprosti zapiski v adresarju, saj se ti zapiski nanašajo na neznance in zajemajo občutljive podatke o njihovem verskem prepričanju. Upoštevati naj bi bilo treba tudi, da je oznanjevanje od vrat do vrat bistvena oblika delovanja skupnosti Jehovovih prič, ki ga organizirajo in usklajujejo ta skupnost in njene župnije.
- 20 Glede na to, da se zbrani podatki iz zadeve v glavni stvari ne obdelujejo avtomatizirano, naj bi bilo treba v skladu s členom 3(1) Direktive 95/46 v povezavi s členom 2(c) te direktive ugotoviti tudi, ali je niz teh podatkov zbirka podatkov v smislu teh določb. Po navedbah skupnosti Jehovovih prič naj se ji navedeni podatki ne bi posredovali, zato ni mogoče z gotovostjo določiti niti narave niti obsega zbranih podatkov. Vendar pa naj bi bilo mogoče šteti, da je cilj zbiranja in poznejše obdelave podatkov iz zadeve v glavni stvari ta, da je mogoče podatke o neki osebi ali nekem naslovu enostavno najti za potrebe poznejše uporabe. Zbrani podatki naj prav tako ne bi bili strukturirani v obliki kartotek.

- 21 Predložitveno sodišče poudarja, da če obdelava podatkov iz postopka v glavni stvari spada na področje uporabe Direktive 95/46, se postavlja vprašanje, ali je treba skupnost Jehovovih prič šteti za upravljavca teh podatkov v smislu člena 2(d) te direktive. V sodni praksi Sodišča, ki izhaja iz sodbe z dne 13. maja 2014, *Google Spain in Google* (C-131/12, EU:C:2014:317), naj bi bil pojem „upravljavec“ opredeljen široko. Poleg tega naj bi iz mnenja 1/2010 z dne 16. februarja 2010 o pojmih „upravljavec“ in „obdelovalec“, ki ga je sprejela delovna skupina, ustanovljena na podlagi člena 29 Direktive 95/46, izhajalo, da je treba upoštevati zlasti možnost učinkovitega nadzora in mnenje, ki ga ima oseba, katere podatki se obdelujejo, o upravljavcu.
- 22 V obravnavanem primeru pa naj bi bilo treba upoštevati, da skupnost Jehovovih prič organizira, usklajuje in spodbuja oznanjevanje od vrat do vrat ter da je v svojih publikacijah objavila navodila za zbiranje podatkov med to dejavnostjo. Poleg tega naj bi nadzornik za varstvo podatkov ugotovil, da lahko ta skupnost dejansko določi način obdelave podatkov in navedeno obdelavo tudi prepove ali omeji, ter da je ta v preteklosti že opredelila njen cilj in način izvajanja s tem, da je izdala navodila za zbiranje. V preteklosti uporabljeni obrazci naj bi prav tako dokazovali, da je navedena skupnost pri obdelavi podatkov močno prisotna.
- 23 Vendar pa naj bi bilo treba upoštevati tudi to, da se lahko člani skupnosti Jehovovih prič sami odločijo za zbiranje podatkov in določijo njihov način zbiranja. Poleg tega naj ta skupnost ne bi sama zbirala podatkov in naj ne bi imela dostopa do podatkov, ki so jih zbrali njeni člani, razen do podatkov iz seznama „prepovedi“. Vendar naj te okoliščine ne bi pomenile ovire, da lahko obstaja več upravljavcev, od katerih ima vsak različne naloge in pristojnosti.
- 24 V teh okoliščinah je Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba izjeme v členu 3(2), prva in druga alineja, Direktive [95/46], ki zadevajo področje uporabe, razlagati tako, da zbiranje in obdelava osebnih podatkov, ki ju opravijo člani verske skupnosti med oznanjevanjem od vrat do vrat, ne spadata na področje uporabe navedene direktive? Kakšen pomen ima pri presoji uporabe Direktive [95/46] na eni strani okoliščina, da oznanjevanje, v okviru katerega se zberejo podatki, organizirajo verska skupnost in njene župnije, in na drugi strani okoliščina, da gre hkrati tudi za osebno versko prakso članov verske skupnosti?
 2. Ali je treba opredelitev pojma ‚zbirka‘ v členu 2(c) Direktive [95/46] ob upoštevanju uvodnih izjav 26 in 27 navedene direktive razlagati tako, da niz osebnih podatkov, ki se med zgoraj opisanim oznanjevanjem od vrat do vrat ne zbirajo avtomatizirano (ime in naslov ter drugi možni podatki in značilnosti, ki zadevajo osebo),
 - (a) ne pomeni take zbirke zato, ker v smislu opredelitev v finskem zakonu [št. 523/1999] ne gre izrecno za specifične kartoteke ali sezname ali podobne sisteme razvrščanja, namenjene iskanju, ali
 - (b) pomeni tako zbirko zato, ker je na podlagi podatkov ob upoštevanju njihovega namena dejansko enostavno in brez pretiranih stroškov mogoče pridobiti informacije, potrebne za poznejšo uporabo, kakor je to določeno v finskem zakonu [št. 523/1999]?
 3. Ali je treba izraz ‚[...] ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov [...]‘ iz člena 2(d) Direktive [95/46] razlagati tako, da je mogoče versko skupnost, ki organizira dejavnost, v okviru katere se zbirajo osebni podatki (med drugim z razdelitvijo območij, na katerih delujejo oznanjevalci, izvajanjem oznanjevanja in vodenjem evidenc oseb, ki ne želijo, da oznanjevalci pridejo k njim), v zvezi s to dejavnostjo njenih članov šteti za upravljavca osebnih podatkov, čeprav verska skupnost navaja, da imajo dostop do zbranih podatkov le posamezni oznanjevalci?

4. Ali je treba člen 2(d) Direktive [95/46] razlagati tako, da je versko skupnost mogoče šteti za upravljavca le tedaj, če sprejme druge specifične ukrepe, na primer določi naloge ali izda pisna navodila, s katerimi usmerja zbiranje podatkov, ali pa zadošča, da ima verska skupnost dejansko vlogo pri usmerjanju dejavnosti njenih članov?

Odgovor na tretje in četrto vprašanje je potreben le, če je Direktivo [95/46] na podlagi odgovorov na prvo in drugo vprašanje treba uporabiti. Odgovor na četrto vprašanje je potreben le, če ob upoštevanju tretjega vprašanja ni mogoče izključiti uporabe člena 2(d) Direktive [95/46] za versko skupnost.“

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

- 25 Skupnost Jehovovih prič je 12. decembra 2017 in 15. februarja 2018 v tajništvu Sodišča vložila predloga za ponovno odprtje ustnega dela na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča. Skupnost Jehovovih prič v utemeljitev prvega predloga zlasti trdi, da na obravnavi ni imela možnosti, da bi podala repliko na navedbe drugih strank, med katerimi nekatere niso bile v skladu z dejanskim stanjem iz zadeve v glavni stvari. V utemeljitev drugega predloga pa ta skupnost v bistvu navaja, da sklepni predlogi generalnega pravobranilca temeljijo na nenatančnih in morda zavajajočih dejstvih, pri čemer nekatera od njih niso navedena v predlogu za sprejetje predhodne odločbe.
- 26 Sodišče lahko na podlagi člena 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali.
- 27 Vendar v tem primeru ni tako. Natančneje, v predlogih skupnosti Jehovovih prič za ponovno odprtje ustnega postopka ni navedena nobena nova trditev, ki bi jo bilo treba upoštevati pri odločitvi o tej zadevi. Nasprotno, ta stranka in drugi zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije so tako med pisnim kot ustnim delom postopka predložili svoja stališča glede razlage člena 2(c) in (d) ter člena 3 Direktive 95/46 v povezavi s členom 10 Listine, na katere se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje.
- 28 Glede dejanskega stanja iz zadeve v glavni stvari je treba spomniti, da je v okviru postopka iz člena 267 PDEU le predložitveno sodišče pristojno, da določi dejanski okvir, v katerega se umeščajo vprašanja, ki jih postavlja Sodišču. Iz tega sledi, da stranka iz postopka v glavni stvari potrebe po ponovnem odprtju ustnega postopka na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča ne more utemeljiti s trditvijo, da so nekatera dejanska izhodišča, na katerih temeljijo trditve, ki jih navajajo drugi zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije, ali pa analiza generalnega pravobranilca nenatančni (glej v tem smislu sodbo z dne 26. junija 2008, Burda, C-284/06, EU:C:2008:365, točka 44, 45 in 47).
- 29 V teh okoliščinah Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima na voljo vse potrebne elemente za odgovor na vprašanja predložitvenega sodišča in da o tej zadevi ni treba razsoditi na podlagi trditve, o katerih ni bilo razprave. Predloga za ponovno odprtje ustnega postopka je treba zato zavrniti.

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 30 Skupnost Jehovovih prič trdi, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten. Izpodbija glavna dejstva, na katerih predlog temelji, in trdi, da se nanaša na ravnanje nekaterih njenih članov, ki niso stranke postopka v glavni stvari. Navedeni predlog naj bi se tako nanašal na hipotetičen problem.

- 31 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato Sodišče, kadar se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, načeloma mora odločiti. Sodišče lahko zavrne odgovor na vprašanje za predhodno odločanje le, če je očitno, da zahtevana razlaga ali zahtevana presoja veljavnosti pravila prava Unije ni v nikakršni zvezi z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih okoliščin, ki jih potrebuje, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej v tem smislu sodbo z dne 27. junija 2017, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, točki 24 in 25 in navedena sodna praksa).
- 32 V obravnavanem primeru so v predložitveni odločbi navedene dejanske in pravne okoliščine zadostne za razumevanje vprašanj za predhodno odločanje in njihovega obsega. Poleg tega in predvsem, na podlagi nobenega elementa iz spisa ni mogoče sklepati, da zaprosena razlaga prava Unije ni povezana z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari oziroma da je hipotetična, in sicer zlasti zato, ker člani skupnosti Jehovovih prič, katere dejavnost zbiranja osebnih podatkov je razlog za vprašanja za predhodno odločanje, niso stranke postopka v glavni stvari. Iz predložitvene odločbe je namreč razvidno, da je namen vprašanj za predhodno odločanje omogočiti predložitvenemu sodišču, da ugotovi, ali se lahko v smislu Direktive 95/46 ta skupnost šteje za odgovorno za zbiranje osebnih podatkov, ki so ga opravili njeni člani med oznanjevanjem od vrat do vrat.
- 33 V teh okoliščinah je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 34 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(2) Direktive 95/46 v povezavi s členom 10(1) Listine razlagati tako, da gre pri zbiranju osebnih podatkov, ki ga opravljajo člani verske skupnosti med oznanjevanjem od vrat do vrat, in poznejši obdelavi teh podatkov za obdelavo osebnih podatkov med dejavnostjo iz člena 3(2), prva alineja, te direktive ali za obdelavo osebnih podatkov, ki jo opravljajo fizične osebe med popolnoma osebnimi ali domačimi dejavnostmi, v smislu člena 3(2), druga alineja, navedene direktive.
- 35 Za odgovor na to vprašanje je treba najprej opozoriti, da je cilj Direktive 95/46, kot izhaja iz njenega člena 1(1) in uvodne izjave 10, zagotoviti visoko raven varstva temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, zlasti njihove pravice do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov (sodbi z dne 13. maja 2014, *Google Spain in Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, točka 66, in z dne 5. junija 2018, *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein*, C-210/16, EU:C:2018:388, točka 26).
- 36 Člen 3 Direktive 95/46, ki opredeljuje področje uporabe te direktive, v odstavku 1 določa, da se ta direktiva uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki je v celoti ali delno avtomatizirana, in za neavtomatizirano obdelavo osebnih podatkov, ki sestavljajo del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke.
- 37 Vendar pa člen 3 v odstavku 2 določa dve izjemi od področja uporabe navedene direktive, ki ju je treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbi z dne 11. decembra 2014, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, točka 29, in z dne 27. septembra 2017, *Puškár*, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 38). Poleg tega Direktiva 95/46 ne določa nobene dodatne omejitve svojega področja uporabe (sodba z dne 16. decembra 2008, *Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 46).

- 38 Kar zadeva, na prvem mestu, izjemo iz člena 3(2), prva alineja, Direktive 95/46, je bilo že odločeno, da so dejavnosti, ki so v tej določbi navedene kot primer, vsekakor dejavnosti, značilne za države ali za državne organe, in ne spadajo na področje dejavnosti posameznikov. Namen teh dejavnosti je opredeliti obseg izjeme iz te določbe, zato ta izjema velja samo za dejavnosti, ki so v njej izrecno navedene ali ki jih je mogoče razvrstiti v isto kategorijo (glej sodbe z dne 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, točki 43 in 44; z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 41, in z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točki 36 in 37).
- 39 V obravnavani zadevi pa gre pri zbiranju osebnih podatkov, ki so ga opravili člani skupnosti Jehovovih prič med oznanjevanjem od vrat do vrat, za izključno versko dejavnost posameznikov. Iz tega sledi, da taka dejavnost ni dejavnost, ki bi bila značilna za državne organe, in da je zato ni mogoče šteti za dejavnost iz člena 3(2), prva alineja, Direktive 95/46.
- 40 Kar zadeva, na drugem mestu, izjemo iz člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46, se s to določbo iz njenega področja uporabe izvzema obdelava podatkov, ki ne le, da se opravi med osebno ali domačo dejavnosti, ampak med „popolnoma“ osebno ali domačo dejavnostjo (glej v tem smislu sodbo z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točka 30).
- 41 Pojma „osebna ali domača“ v smislu navedene določbe se nanašata na dejavnost osebe, ki obdeluje osebne podatke, ne pa na osebo, katere podatki se obdelujejo (glej v tem smislu sodbo z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točki 31 in 33).
- 42 Kot je razsodilo Sodišče, je treba člen 3(2), druga alineja, Direktive 95/46 razlagati tako, da se nanaša samo na dejavnosti, ki spadajo v okvir zasebnega ali družinskega življenja posameznikov. S tega vidika neke dejavnosti ni mogoče šteti za popolnoma osebno ali domačo v smislu te določbe, če je njen cilj ta, da se dostop do osebnih podatkov omogoči nedoločenemu številu oseb, ali če se ta dejavnost razširja – četudi le delno – v javni prostor in je tako usmerjena iz zasebnega okolja tistega, ki opravi obdelavo podatkov (glej v tem smislu sodbe z dne 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, točka 47; z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 44, in z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točki 31 in 33).
- 43 Ker se osebni podatki iz postopka v glavni stvari očitno obdelujejo med tem, ko člani skupnosti Jehovovih prič opravljajo oznanjevanje od vrat do vrat, je treba ugotoviti, ali je taka dejavnost popolnoma osebna ali domača v smislu člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46.
- 44 V zvezi s tem iz predložitvene odločbe izhaja, da je cilj oznanjevanja od vrat do vrat, v okviru katerega člani skupnosti Jehovovih prič zbirajo osebne podatke – glede na njegovo naravo – širjenje vere skupnosti Jehovovih prič med osebami, ki, kot je v bistvu ugotovil generalni pravobranilec v točki 40 sklepnih predlogov, niso člani gospodinjstva oznanjevalcev. Ta dejavnost je torej usmerjena iz zasebnega življenja oznanjevalcev.
- 45 Poleg tega iz predložitvene odločbe izhaja tudi, da oznanjevalci navedene skupnosti nekatere podatke, ki jih zberejo, posredujejo župnijam te skupnosti, ki na podlagi teh podatkov vodijo seznam oseb, ki ne želijo več obiskov navedenih članov. Oznanjevalci tako med oznanjevanjem dajo vsaj nekatere zbrane podatke na voljo morda nedoločenemu številu oseb.
- 46 Glede vprašanja, ali se lahko zaradi obdelave osebnih podatkov, ki se opravlja v okviru izvajanja verske dejavnosti, oznanjevanje od vrat za vrat šteje za popolnoma osebno ali domačo dejavnost, je treba spomniti, da pravica do svobode vesti in veroizpovedi iz člena 10(1) Listine vključuje zlasti svobodo vsakogar, da izraža svojo vero ali prepričanje posamezno ali skupaj z drugimi, javno ali zasebno, pri bogoslužju, pouku, običajih in obredih.

- 47 V Listini se pojem „vera“ iz te določbe razume široko in lahko zajema tako *forum internum*, to je imeti prepričanje, kot *forum externum*, to je izražanje vere v javnosti (sodba z dne 29. maja 2018, Liga van Moskeeën Organisaties Islamitische Provincie Antwerpen in drugi, C-426/16, EU:C:2018:335, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 48 Poleg tega se svoboda izražanja vere posamezno ali skupaj z drugimi, javno ali zasebno, lahko izrazi na različne načine, kot je pri pouku, običajih in obredih, prav tako pa vključuje pravico poskusiti prepričati druge, na primer z oznanjevanjem (ESČP, 25. maj 1993, Kokkinakis proti Grčiji, CE:ECHR:1993:0525JUD001430788, točka 31, in ESČP, 8. november 2007, Perry proti Latviji, CE:ECHR:2007:1108JUD003027303, točka 52).
- 49 Toda tudi če je oznanjevanje od vrat do vrat, ki ga izvajajo člani verske skupnosti, tako zavarovano s členom 10(1) Listine, to še ne pomeni, da je navedena dejavnost popolnoma osebna ali domača v smislu člena 3(2), druga alineja, Direktive 95/46.
- 50 Oznanjevanje ob upoštevanju ugotovitev iz točk 44 in 45 te sodbe namreč presega zasebnost oznanjevalca verske skupnosti.
- 51 Na podlagi navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3(2) Direktive 95/46 v povezavi s členom 10(1) Listine razlagati tako, da zbiranje osebnih podatkov, ki ga opravijo člani verske skupnosti med oznanjevanjem od vrat do vrat, in poznejša obdelava teh podatkov nista ne obdelava osebnih podatkov med dejavnostjo iz člena 3(2), prva alineja, te direktive ne obdelava osebnih podatkov, ki jo opravljajo fizične osebe med popolnoma osebnimi ali domačimi dejavnostmi, v smislu člena 3(2), druga alineja, navedene direktive.

Drugo vprašanje

- 52 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(c) Direktive 95/46 razlagati tako, da pojem „zbirka“ iz te določbe zajema niz osebnih podatkov, zbranih med oznanjevanjem od vrat do vrat, ki je sestavljen iz imen, naslovov in drugih podatkov o obiskanih osebah, če je mogoče te podatke v praksi za potrebe poznejše uporabe enostavno najti, ali pa mora biti ta niz podatkov – da se zanj lahko šteje, da spada pod ta pojem – sestavljen iz kartotek, posebnih seznamov in drugih sistemov razvrščanja.
- 53 Kot izhaja iz člena 3(1) ter uvodnih izjav 15 in 27 Direktive 95/46, se ta direktiva nanaša tako na avtomatizirano kot na ročno obdelavo osebnih podatkov, zato da varstvo, ki ga ta direktiva zagotavlja posameznikom, katerih podatki se obdelujejo, ne bi bilo odvisno od uporabljenih metod in da bi se preprečilo tveganje za izogibanje temu varstvu. Vendar iz tega izhaja tudi, da se navedena direktiva za ročno obdelavo osebnih podatkov uporablja le, kadar so obdelani podatki del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke.
- 54 Ker je v obravnavanem primeru obdelava osebnih podatkov neavtomatizirana, se postavlja vprašanje, ali so tako obdelani podatki del zbirke oziroma so namenjeni sestavljanju dela zbirke v smislu člena 2(c) in člena 3(1) Direktive 95/46.
- 55 V zvezi s tem člen 2(c) Direktive 95/46 določa, da „zbirka“ pomeni „vsak strukturiran niz osebnih podatkov, ki je dostopen v skladu s posebnimi merili, bodisi da je centraliziran, decentraliziran ali razpršen na funkcionalni ali geografski podlagi“.
- 56 V skladu s ciljem, na katerega je bilo opozorjeno v točki 53 te sodbe, je pojem „zbirka“ v tej določbi opredeljen široko in med drugim zajema „vsak“ strukturiran niz osebnih podatkov.

- 57 Kot je razvidno iz uvodnih izjav 15 in 27 Direktive 95/46, mora biti vsebina zbirke strukturirana tako, da omogoča enostaven dostop do osebnih podatkov. Poleg tega je iz istih uvodnih izjav – čeprav člen 2(c) te direktive ne določa meril za strukturiranje te zbirke – razvidno, da gre za merila „glede posameznikov“. Cilj zahteve, da mora biti niz osebnih podatkov „strukturiran v skladu s posebnimi merili“, je zgolj omogočiti, da se podatki o neki osebi enostavno najdejo.
- 58 Ta zahteva iz člena 2(c) Direktive 95/46 ne določa ne podrobnih pravil, v skladu s katerimi mora biti zbirka strukturirana, ne njene oblike. Natančneje, ne iz te ne iz nobene druge določbe te direktive ne izhaja, da bi bilo treba zadevne osebne podatke voditi v obliki kartotek, posebnih seznamov ali drugih sistemov razvrščanja, da bi jih bilo mogoče šteti za zbirko v smislu navedene direktive.
- 59 V obravnavanem primeru je iz ugotovitev predložitvenega sodišča razvidno, da so zadevni podatki iz zadeve v glavni stvari, ki se zbirajo med oznanjevanjem od vrat do vrat, zbrani v beležkah na podlagi geografske razdelitve območij, da se olajša organizacija poznejših obiskov že obiskanih oseb. V teh beležkah niso le podatki o vsebini pogovorov glede prepričanj obiskane osebe, ampak tudi njeno ime in naslov. Poleg tega se ti podatki oziroma vsaj nekateri od njih uporabijo za oblikovanje seznamov, ki jih vodijo župnije skupnosti Jehovovih prič, o osebah, ki ne želijo, da jih oznanjevalci te skupnosti ponovno obiščejo.
- 60 Osebnih podatki iz postopka v glavni stvari, ki se zberejo med oznanjevanjem od vrat do vrat, so očitno strukturirani v skladu z merili, ki so oblikovana glede na cilj njihovega zbiranja, to je priprava prihodnjih obiskov in vodenje seznama oseb, ki obiskov ne želijo več. Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, so ta merila, med katerimi so zlasti ime in naslov obiskanih oseb, njihovo prepričanje ali njihova želja, da se jih ne obiskuje več, izbrana tako, da omogočajo, da se podatki o teh osebah enostavno najdejo.
- 61 V zvezi s tem vprašanje, po kakšnem merilu in v kakšni natančno določeni obliki vsak posamezen oznanjevalec dejansko strukturira niz osebnih podatkov, ni pomembno, saj ta niz podatkov omogoča, da se podatki o neki že obiskani osebi enostavno najdejo, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve iz glavne stvari.
- 62 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(c) Direktive 95/46 razlagati tako, da pojem „zbirka“ iz te določbe zajema niz osebnih podatkov, zbranih med oznanjevanjem od vrat do vrat, v katerem so imena, naslovi in drugi podatki o obiskanih osebah, če so ti podatki strukturirani v skladu s posebnimi merili, ki v praksi omogočajo, da se ti podatki za potrebe poznejše uporabe enostavno najdejo. Da bi tak niz spadal pod ta pojem, ni potrebno, da je sestavljen iz kartotek, posebnih seznamov in drugih sistemov razvrščanja.

Tretje in četrto vprašanje

- 63 Predložitveno sodišče s tretjim in četrtem vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(d) Direktive 95/46 v povezavi s členom 10(1) Listine razlagati tako, da je v skladu z njim mogoče šteti, da je verska skupnost skupaj s svojimi oznanjevalci upravljavec osebnih podatkov, ki jih oznanjevalci obdelujejo med oznanjevanjem od vrat do vrat, ki ga ta skupnost organizira, usklajuje in spodbuja, in ali mora imeti za to navedena skupnost dostop do teh podatkov oziroma ali mora biti dokazano, da je ta svojim članom v zvezi s to obdelavo dala pisna navodila ali usmeritve.
- 64 Komisija za varstvo podatkov je v obravnavanem primeru v odločbi iz postopka v glavni stvari menila, da je skupnost Jehovovih prič skupaj s svojimi oznanjevalci upravljavec osebnih podatkov, ki jih oznanjevalci obdelujejo med oznanjevanjem od vrat do vrat. Glede na to, da se izpodbija le odgovornost skupnosti za obdelavo podatkov, se odgovornost oznanjevalcev očitno ne izpodbija.

- 65 Kot izrecno določa člen 2(d) Direktive 95/46, pomeni pojem „upravljavec“ fizično ali pravno osebo, „ki sam[a] ali skupaj z drugimi“ določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov. Ta pojem se torej ne nanaša nujno le na posamezno fizično ali pravno osebo, ampak se lahko nanaša tudi na več subjektov, udeleženih pri tej obdelavi, pri čemer torej za vsakega od njih veljajo predpisi, ki se uporabijo na področju varstva podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 5. junija 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, točka 29).
- 66 Ker je cilj te določbe s široko opredelitvijo pojma „upravljavec“ zagotoviti učinkovito in popolno varstvo zadevnih oseb, obstoj solidarne odgovornosti ne pomeni nujno, da so različni subjekti za enako obdelavo osebnih podatkov enako odgovorni. Nasprotno, ti subjekti so lahko udeleženi v različnih fazah te obdelave in v različnih obsegih, zato je treba raven odgovornosti vsakega od njih oceniti ob upoštevanju vseh upoštevnihih okoliščin posameznega primera (glej v tem smislu sodbo z dne 5. junija 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, točke 28, 43 in 44).
- 67 V zvezi s tem niti iz besedila člena 2(d) Direktive 95/46 niti iz nobene druge določbe te direktive ni mogoče sklepati, da mora namen in sredstva obdelave podatkov določiti upravljavec s pisnimi smernicami ali navodili.
- 68 Fizično ali pravno osebo, ki zaradi svojih ciljev vpliva na obdelavo osebnih podatkov in zato sodeluje pri določitvi namena in sredstev te obdelave, je namreč mogoče šteti za upravljavca v smislu člena 2(d) Direktive 95/46.
- 69 Poleg tega se lahko v skladu s to določbo več subjektov šteje za solidarno odgovorne za obdelavo podatkov, pri čemer ni potrebno, da ima vsak od njih dostop do zadevnih osebnih podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 5. junija 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, točka 38).
- 70 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, so v obravnavanem primeru sicer res oznanjevalci skupnosti Jehovovih prič tisti, ki presodijo v kakšnih konkretnih okoliščinah bodo zbrali osebne podatke o obiskanih osebah, točno katere podatke bodo zbrali in na kakšen način jih bodo pozneje obdelali. Vendar kot je bilo opozorjeno v točkah 43 in 44 te sodbe, so osebni podatki zbrani med oznanjevanjem od vrat do vrat, s katerim oznanjevalci skupnosti Jehovovih prič širijo vero svoje skupnosti. Ta dejavnost oznanjevanja je, kot izhaja iz predložitvene odločbe, bistvena oblika delovanja te skupnosti, pri čemer gre za delovanje, ki ga navedena skupnost organizira, usklajuje in spodbuja. Pri tem se podatki zberejo v beležkah za potrebe poznejše uporabe in morebitnega poznejšega ponovnega obiska. Nazadnje, župnije skupnosti Jehovovih prič na podlagi podatkov, ki jim jih posredujejo člani oznanjevalci, vodijo sezname oseb, ki obiskov oznanjevalcev ne želijo več.
- 71 Zbiranje osebnih podatkov o obiskanih osebah in njihova poznejša obdelava očitno služita uresničitvi cilja skupnosti Jehovovih prič, ki je širiti njihovo vero, in ju torej oznanjevalci opravljajo za cilje te skupnosti. Poleg tega ne le, da je skupnost Jehovovih prič na splošno seznanjena s tem, da se taka obdelava osebnih podatkov izvaja za širjenje njene vere, ampak ta tudi organizira in usklajuje oznanjevanje, ki ga izvajajo njeni člani, zlasti z razdelitvijo območij med več oznanjevalcev.
- 72 V teh okoliščinah je mogoče ugotoviti, da skupnost Jehovovih prič svoje oznanjevalce spodbuja, naj v okviru oznanjevanja obdelujejo osebne podatke.
- 73 Ob upoštevanju spisa, ki je bil predložen Sodišču, skupnost Jehovovih prič s tem, da organizira, usklajuje in spodbuja oznanjevanje, ki ga izvajajo njeni člani, da bi širili svojo vero, očitno skupaj s svojimi oznanjevalci določa namen in sredstva obdelave osebnih podatkov obiskanih oseb, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavane zadeve.

- 74 Te ugotovitve ni mogoče omajati z načelom organizacijske avtonomije verskih skupnosti, ki izhaja iz člena 17 PDEU. Obveznosti vsakogar, da mora ravnati v skladu s pravili prava Unije o varstvu osebnih podatkov, namreč ni mogoče šteti za poseg v organizacijsko avtonomijo navedenih skupnosti (glej po analogiji sodbo z dne 17. aprila 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, točka 58).
- 75 Na podlagi navedenega je treba na tretje in četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(d) Direktive 95/46 v povezavi s členom 10(1) Listine razlagati tako, da omogoča, da se verska skupnost skupaj s svojimi oznanjevalci šteje za upravljavca osebnih podatkov, ki jih oznanjevalci obdelujejo med oznanjevanjem od vrat do vrat, ki ga ta skupnost organizira, usklajuje in spodbuja, pri čemer ni potrebno, da ima ta skupnost dostop do teh podatkov, niti ni treba dokazati, da je svojim članom dala pisne smernice ali navodila v zvezi s to obdelavo.

Stroški

- 76 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Člen 3(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov v povezavi s členom 10(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da zbiranje osebnih podatkov, ki ga opravijo člani verske skupnosti med oznanjevanjem od vrat do vrat, in poznejša obdelava teh podatkov nista ne obdelava osebnih podatkov med dejavnostjo iz člena 3(2), prva alineja, te direktive ne obdelava osebnih podatkov, ki jo opravljajo fizične osebe med popolnoma osebnimi ali domačimi dejavnostmi, v smislu člena 3(2), druga alineja, navedene direktive.
2. Člen 2(c) Direktive 95/46 je treba razlagati tako, da pojem „zbirka“ iz te določbe zajema niz osebnih podatkov, zbranih med oznanjevanjem od vrat do vrat, v katerem so imena, naslovi in drugi podatki o obiskanih osebah, če so ti podatki strukturirani v skladu s posebnimi merili, ki v praksi omogočajo, da se ti podatki za potrebe poznejše uporabe enostavno najdejo. Da bi tak niz spadal pod ta pojem, ni potrebno, da je sestavljen iz kartotek, posebnih seznamov in drugih sistemov razvrščanja.
3. Člen 2(d) Direktive 95/46 v povezavi s členom 10(1) Listine o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da omogoča, da se verska skupnost skupaj s svojimi oznanjevalci šteje za upravljavca osebnih podatkov, ki jih oznanjevalci obdelujejo med oznanjevanjem od vrat do vrat, ki ga ta skupnost organizira, usklajuje in spodbuja, pri čemer ni potrebno, da ima ta skupnost dostop do teh podatkov, niti ni treba dokazati, da je svojim članom dala pisne smernice ali navodila v zvezi s to obdelavo.

Podpisi